

Vasárnap veszi át a város a gyermekkórházat

A gyermekkórházban csak vagyontalan szülők gyermekeit ápolhatják

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi egyetem rektori hivatala értesítette a város hatóságát, hogy a Gréf-féle gyermekkórház Kossuth Lajos-sugáruti épületét, amelyből a gyermekklinika most már teljesen és végérvényesen átköltözködött a Tisza partján épített új hajlékába, március 10-én adják vissza a városnak. Az átadás leltár alapján történik, mint ahogyan nyolc évvel ezelőtt is leltár alapján vette át az épületet a várostól az egyetem, illetve a gyermekklinika. Az átadásnál az egyetemet dr. Hainiss Elemér professzor, a gyermekklinika igazgatója és dr. Szanótné Pál orvosprofesszor képviseli, a város hatóságát pedig dr. vitéz Szabó Géza kultúratanácsnok és dr. Debre Péter, a kórház igazgató-főorvosa, valamint a városi számvevőség egyik tagja.

A tanács a rektori hivatal átiratával kapcsolatban ismét foglalkozott a gyermekkórház épületének további sorsával. Kimondotta a tanács, hogy a közegészségügyi bizottság ismeretes határozata alapján a Gréf-féle alapít-

ványi épületet szigorúan az alapítványban meghatározott célra kívánja tovább használni, abban berendezni a gyermekkórházat, amely mint a kórház egyik osztálya működik tovább. Kimondotta azonban a tanács azt is, hogy

a gyermekkórházba az alapítólévél értelmében kizárólag szegénysorsú beteg gyermekeket szabad felvenni

és ápolni, az alapítók ugyanis a kórházat szegénysorsú beteg gyermekek gyógykezelésére alapították. A tanács kimondotta tehát, hogy vagyonszülők gyermekeit a gyermekkórházba nem szabad felvenni.

A tanács dr. Debre Pétert, a kórház igazgató-főorvosát megbízta a gyermekkórház átvételére, berendezésére és adminisztrálására vonatkozó tervezet sürgős kidolgozásával és beterjesztésével. Ezt a tervezetet a tanács tárgyalja majd és annak alapján valószínűleg már áprilisban megnyílik ismét a városi gyermekkórház.

Akciót indít a város a Szeged—bajai műút építésének befejezésére

Ötszázezer pengőt kér az utépitési költségre a város a kereskedelmi kormánytól

(A Délmagyarország munkatársától.) Oravetz Győző műszaki főtanácsos, a szegedi államépítészeti hivatal vezetője igen érdekes beadványt intézett a város tanácsához. Bejelentette a tanácsnak, hogy a Szeged—bajai műútból már csak az utolsó tizenhárom kilométeres szakasz a kiépítetlen. Az utépités befejezéséhez ötszázezer pengő szükséges. Arra kéri a város hatóságát, hogy intézzen felterjesztést a kereskedelmi miniszterhez és kérje az utépités befejezésének sürgős elrendelését.

Oravetz Győző beadványát azzal indokolja meg, hogy jelenleg alig van fontosabb, nagyobb jelentőségű út Magyarországon, mint ez a Szeged—bajai műút. Igen fontos közérdek az is, hogy a műút bajai végének folytatásaként mielőbb felépüljön az új dunai hid, amely megszünteti majd azt a távolságot, amely jelenleg elválasztja a Dunán belüli országrészeket a Dunántúltól. Az ország területének igazi egysége csak akkor következik majd be, ha megszűnik a Duna elválasztóvonal jellege. Gazdaságilag is

tűrhetetlen a mai helyzet. Ha valaki ma, az autó századában például Szegedről Pécsre, vagy a Balaton mellé akar eljutni, kénytelen előbb Budapestre menni és csak onnan közelebbi meg a Dunántulnak ezeket a délfel eső részeit. Ilyen viszonyok között erőteljes vidéki gócpontok nem is alakulhatnak ki. Mindent felszív magába Budapest, aminek rövidesen az lehet a következménye, hogy az országban egyetlen jelentős város keletkezik, mert mindenki és minden odagravitál, a vidék viszont falukká és tanyákká degradálódik.

A tanács a csütörtöki ülésen foglalkozott Oravetz Győző beadványával és úgy határozott, hogy azt teljes egészében magáévá teszi és a legközelebbi közgyűlésen felirati javaslat formájában terjeszti elő. Ha tehát a közgyűlés ezt a tanácsi javaslatot elfogadja, akkor felterjesztés megy a kereskedelemügyi miniszterhez, amelyben a város azt kéri, hogy a miniszter fejeztesse be a lehető leggyorsabban a Szeged—bajai autót építését és építtesse fel az új bajai Dunahidat.

Miért módosította a belügyminiszter a költségvetés egyes tételeit?

A főszámvevő nyilatkozata

(A Délmagyarország munkatársától.) Megírta a Délmagyarország, hogy a belügyminiszter bizonyos változtatásokkal jóváhagyta a város 1929. évi költségvetését. A módosítások között a leglényegesebb az, hogy a miniszter törölte a költségvetés kiadási rovatából azt a harmincezer pengőt, amelyet a közgyűlés, a tanács javaslatára, az ujszegedi pálmaház építésére irányzott elő. De elég nagyarányú változtatásokat végzett a belügyminiszter a költségvetés más tételein is.

Scultéty Sándor főszámvevőnél érdeklődtünk a miniszteri változtatások okai iránt. A főszámvevő a következőket mondotta:

— *Meglepetés nem érte a várost, mert ezeket a változtatásokat a költségvetés szóbeli tárgyalása alkalmával közösen beszéltük meg a belügyminisztériumban. Nem lepte meg a várost a pálmaházra főlvetett harmincezer pengős tétel törlése sem, mert mi magunk kértük meg a minisztert ennek a tételnek a törlésére. A városi tisztviselők lakáspénzére főlvetett összegből azért törölt a belügyminiszter 18.000 pengőt, mert a város számvevősége a költségvetés összeállításakor alkalmával a*

békebeli lakberek száz százalékaival kalkulált, holott a bérek csak a nyolcvan százalékot érik el és így nem költenék el ugysem a főlvetett összeget. A miniszter a különbözettel redukálta ezt a tételt. Ugyanezért redukálta a miniszter a városi házak után fizetendő házadóra főlvetett összeget és a városi házak lakbérjövödelmét is. A számvevőség negyvenezer pengőt illesztett a költségvetésbe a városi nyugdíjalaphoz való hozzájárulás címén, hogy legyen fedezet az időközben nyugdíjbavonuló városi alkalmazottak illetményeire. Ezt az összeget a miniszter a felére redukálta azzal az indoklással, hogy évközben történnek is nyugdíjazások, de elhalálozások is történnek, amelyek viszont csökkentik a nyugdíjalap kiadásait. Az alkalmazottak kereseti adójából és a forgalmi adórészesedés címén várható városi jövödelmeket felemelte a miniszter, aki nem azonosította magát a számvevőség kissé pesszimistikus számításával. Ez az előírás természetesen szerencse dolga, lehet, hogy a gyakorlat igazolja a miniszter álláspontját, de az is lehet, hogy rácsúfol majd. A forgalmi adórészesedést mi azért

A 18.4 hól eseménye

Nosztv fiu esete a Tóth Marival

csütörtöki esti ünnepi előadások keretében a Be városi Moziban

irtuk elő kisebb összegben, mert a fázisrendszer bevezetésétől az adójövödelem csökkenését vártuk, az adózók kívánságának teljesülését jelent az új rendszer bevezetése. A miniszter, úgy látszik, nem gondolt arra, hogy a fázisrendszer csökkentené az adózók terheit és így az adójövödelmet is.

A belügyminiszter rendeletének egyik részével foglalkozott a tanács is a csütörtöki ülésen. A belügyminiszter ugyanis törölte a költségvetésből azt a nyolcezer pengős kiadási tételt, amelyet a közgyűlés a városi dűlűutak, az úgynevezett elszánt utak kataszteri kiigazításának költségeire vett fel, mint a huszonnégyezer pengős költség első évi részletét. Dr. Turóczy Mihály tiszti főügyész ezzel kapcsolatban azt kérte a tanácstól, hogy a jövő évi költségvetésbe vegyen fel erre a célra tízezer pengőt, mivel az utak határvonalának kiigazítása sürgős. A tanács a főügyész javaslatát elfogadta.

Nagy István vagyona

Budapest, március 7. A Nagy István-ügy mai tárgyalásán a könyvszakértőket hallgatták ki. Véleményükből kiderült, hogy Nagy István már évekkel, kényszeregyességi bírósághoz való kinevezése előtt is vagyonszemből volt, aki nagy tőzsdejátékot folytatott és különböző bankokban voltak folyószámlái. A könyvszakértők részletesen kimutatták, hogy Nagy István hogyan forgatta a vagyonát és felsorolták, hogy az egyes bankokban milyen összegű folyószámlái voltak. Az egyik szakértő kijelentette, hogy Nagy István vagyonából 883 millió korona eredetét nem látja igazoltnak. Nagy István az 1918—1923-ig terjedő időre vonatkozóan több, különféle forrásból származó jövedelmekről tett vallomást, de ezekről írásos bizonyítékot nem tudott produkálni. A tárgyalást szombaton folytatják.

Márianosztráról kiszabadult és megint lopott egy szegedi cselédleány

(A Délmagyarország munkatársától.) Dobó Lajos Kossuth Lajos-sugáruti lakos feljelentést tett a rendőrségen, hogy Binder Mária cselédleány, amíg a háziasszony távol volt, kifizetett a lakást, majd megszökött. A tolvaj cselédleány asszonyának bezárt szekrényéből 120 pengőt és több ruhadarabot vitt el.

Binder Mária cselédleány március elsején lépett be Dobó Lajos szolgálatába. Az első napokban törekvő, rendes és dolgozó lánynak mutatkozott. Szerda reggel Dobóné cselédleányát ki akarta magával vinni a piacra, de Binder Mária heves főfájásról panaszkodott, úgyhogy asszonya a piaci bevásárlást maga végezte el. Két óra múlva Dobóné hazatért a piacról, amikor legnagyobb meglepetésére a cselédleányt már nem találta a lakásban. A hálósobában újabb meglepetés érte. A fehérneműs szekrények tárva-nyitva voltak. Néhány ékszer hiányzott s a szekrényben lévő 120 pengőnek is nyoma veszett. Binder Mária a cselédleányt nem vitte magával, bizonyára azért, mert amint utólag kitudt, cselédleány hamis volt.

Dobó Lajos feljelentésére a rendőrség azonnal megindította a nyomozást és még csütörtökre virradóra elfogták Binder Mária-t, aki éppen el akart utazni Szegedre.

A tolvaj cselédleány előzetének földelítése alkalmával kitudt, hogy Binder Mária február utolsó napjaiban szabadult ki a Márianosztrai fegyintézetből, ahol két és fél évi fegyházbüntetést töltött.

Márianosztráról Binder Mária egyenesen Szegedre jött. Néhány napig sétált a városban, majd elszökött Dobó Lajosnéhoz, akit mindjárt az első kedvező alkalommal meglopott.

A tolvaj cselédleányt az ügyészség fogházába kitérték át.